

Z práce Anny Stránské

Michaela Dostalová

Pomocníci matky Země

Trpaslíci Put a Pit
chtějí zahradníky být.

K matce Zemi ptát se letí,
svěří-li jim jarní setí.

Ale ona přísně praví:
„Proč jste do práce tak žhaví?

Zahradničit není snadné,
často květ i stromek zvadne.“

Lea, Lela, Lia, víly
přes den v květech skryty snily.
Helí, halí, sladce spaly,
ve vánku se kolébaly.
Hvězdy vzbudí víly k žití.
Vstanou, vláhou květy sytí,
do kalichů rosu lijí,
do růží i do lilií.

Sylfy letí vzhůru, dolů,
rychle, rušně, vzdušnou říší.
V kruzích víří, rejdí spolu,
hned u země, hned ve výši.
Brzy jsou jak větrů vání,
zas se prudkým virem točí,
jako ranní pousmání
veselé jsou jejich oči.

Salamandři Fifafofuš,
Ohnivák a Sisachochuš
na jaře vzduch mocně zvíří,
vzhůru k slunci letem míří.
Napijí se jeho síly,
vzplanou žárem, k zemi pílí.
Oheň slunce, síla stálá
z těl jim horce srší, sálá.

Báseň o skřítcích z knihy

Pohádka z domečku na kopečku: Kouzelná noc

Kopu, klepu, kuji,
klepy, klapy v sluji.
Vesele můj perlík lítá,
dolů, vzhůru, jen se kmitá.
Na práci mám pevnou ruku,
rány buší, když já tluku.
Kopu, klepu, kuji,
klepy, klapy v sluji.
Plamen šlehá, oheň srší,
perlík drtí, rány prší.
Buší, duní úder hbitý,
krystal vykřeše se skrytý.
Kopu, klepu, kuji,
klepy, klapy v sluji.